MAGAZIN sportiv

Un prieten al sportivilor:

MAGAZINERUL...

Meciul s-a terminat de mult... Au plecat spectatorii, în vestiare s-a stins și ultimul ecou al freamătului, al veseliei jucătorilor, pe care numai tinerețea fericită o poate da... Stadionul Giulești ar părea pustiu dacă nu s-ar auzi, de undeva, dintr-o încăpere pitită sub tribunele de beton, ritmicitatea de ceasornic a unei lovituri de ciocan. *Ion Roșianu*, magazinerul rapidiștilor, încă nu s-a hotărît nici de data aceasta să plece acasă. A observat că în sprinturile sale, *Copil* n-a avut totdeauna „tîșnirea" lui obișnuită. Și-a spus: *„Încă un crampon fixat în tocul ghetei îi va da lui Copil mai multă stabilitate, îi va înaripa fuga"*... Așa s-a întîmplat nu de mult și cu alți jucători, cu *Georgescu*, de pildă, sau cu *Ene II*. Tot magazinerul — pe care nu l-a pomenit... nici o cronică sportivă — le-a fixat cîte un crampon-două în plus pe talpa ghetei. După meci, prietenii săi, jucătorii, i-au mulțumit. Își dăduseră seama că și priceperea lui *Ion Roșianu* îi ajutase...

De 14 ani de cînd este magazinerul rapidiștilor, *Ion Roșianu* a fost nelipsit de la toate meciurile susținute de echipa din Giulești. Pe tușă are locul său. „Înarmat" cu tricouri, chiloți, apărători, genunchiere de rezervă, el este gata să intervină ori de cîte ori se ivește vreo întîmplare neprevăzută.

De-a lungul anilor a lucrat cu două generații de jucători. Mulți dintre „piticii" de ieri, cărora niciodată nu le-a refuzat mingea, sînt astăzi ingineri, economiști, fruntași în producție la Atelierele „Grivița Roșie" sau ofițeri ai armatei noastre populare. Alții nu mai aparțin clubului Rapid. Au trecut în alte cluburi bucureștene sau din cuprinsul țării. Nici unul însă nu l-a uitat. Ori de cîte ori revin în București își fac drum pe la Giulești, îl caută, îi strîng mîna cu dragoste, cu recunoștință.

Echipa Rapidului a devenit cea de a doua familie a sa. Se bucură de fiecare victorie a echipei. Se întristează atunci cînd aceasta părăsește învinsă terenul. Imi povestea nu de mult un jucător, că după un meci pierdut acum cîțiva ani care a contribuit la retrogradarea echipei giuleștene din categoria A, *Ion Roșiana* a plîns. A plîns pur și simplu, ca un copil. Ce dovadă mai grăitoare de atașament față de echipă?...

Ultima revizie înainte ca gheata să fie așezată la locul ei, în raft...

— Cea mai mare bucurie a mea este fotbalul, ne spunea magazinerul *Ion Roșianu*. Sînt meciuri pe care nu le poți uita niciodată. Ai prilejul să cunoști jucători de care te simți legat sufletește toată viața! Mi-a rămas la inimă, de pildă, neuitata extremă stîngă a Rapidului *Fănică Filote*. Îi... ghiceai raftul după ordinea desăvîrșită care domnea. *Fănică Filote* era un exemplu pentru întreaga echipă. Să vă spun, am ajuns să cunosc cu ochii închiși a cui este fiecare gheată pe care o am în magazie, fiecare echipament. Priviți: gheata aceasta, de pildă, are bombeul ros... Excelent trăgător! Cea de dincolo e tot a unui înaintaș, dar... mai puțin uzată!

Ion Roșiana n-a spus însă totul... Din modestie a „uitat" să adauge că în activitatea sa este preocupat îndeaproape și de realizarea unor economii cît mai mari. Prin îngrijirea conștiincioasă a echipamentului el a reușit să prelungească viața ghetelor de fotbal cu aproape un an de zile!

...Turul campionatului de fotbal s-a terminat. Jucătorii, antrenorii și — bineînțeles — spectatorii au intrat într-o bine meritată vacanță. Singur Ion Roșianu își continuă activitatea. La reluarea campionatului, echipamentul trebuie să fie... în formă!

SANDU MIRON

NUNTA DE AUR

Acum doi ani, maistrul călitor *Ernest Loukota* și-a sărbătorit nunta de aur cu uzina și cu sportul, cărora le-a închinat o jumătate de veac. Astăzi, în al 68-lea an al vieții, alții mai tineri înfruntă dogoarea cuptoarelor. De cîtva timp bătrînul Loukota nu prea iese din casă... Din cînd în cînd pe la fotbal, handbal sau pe la frumosul bazin acoperit al Reșiței. Mai ales cînd se antrenează copiii...

De ce s-o fi retras Ernest Loukota?

..Reșița... Strada I. C. Frimu 4...

Ciocănim cu prudență... Intrăm... Loukota-baci șade la o masă „inundată". Sute de hîrtii îngălbenite, tăieturi din ziare, fotografii cu colțuri îndoite... Abia acum aflăm secretul izolării. Ne găsim în fața noului șantier de lucru al bătrînului, care scrie de zor „Istoria sportului muncitoresc reșițean".

O istorie trăită. O istorie care va avea atîtea și atîtea momente autobiografice.

...Primele începuturi... Sport cu prețul unor mari sacrificii... In preajma primului război mondial. Sport, în ciuda disprețului patronilor și a condițiilor inexistente. După război, istoria se repetă... Anii trec...

In 1930 Loukota baci, devenit antrenor de fotbal, obține un mare succes... Echipa pe care o antrenează, U.D.R., cîștigă campionatul național. Un singur succes de seamă pe fondul nerăsplătitei trude închinate sportului.

Bătrînul Loukota își păstrează cu multă grijă trofeele care-i amintesc despre frumoasa sa activitate din domeniul sportului

Foto: T. Roibu

23 August 1944... Ernest Loukota zărește luminile vieții noi. La 53 de ani Loukota-baci e parcă mai tînăr ca oricînd. Sportul continuă să fie marea lui pasiune.

Intre-timp se mută la Brașov. Nici aici nu uită sportul. Pandrea, Pop, Taus, Moarcăș îi datorează lui Loukota-baci descoperirea multora din tainele atletismului.

Apoi se întoarce în „Cetatea de foc". Maistrul călitor Loukota „călește" nenumărate promoții de sportivi. In camera lui găsești ca pe o panoplie pantofi cu cuie, sulițe, discuri... Amintiri de la foștii săi elevi: Bocikai, Liska, Truică, Hegheduș, și mulți alții.

In 1948, o dată cu crearea școlii profesionale siderurgice ocupă catedra de educație fizică și izbutește să formeze într-un singur an cea mai puternică secție de atletism din Reșița.

Paralel cu această activitate comunistul Ernest Loukota se dăruiește muncii de propagandist al sportului. Cutreieră centrele muncitorești din jurul Reșiței și-i atrage către sport pe muncitorii din Doman sau Secul, Bocșa Montană sau Văliug.

Nu de mult, bătrînul maistru călitor a primit insigna „Merite sportive" și o diplomă pentru munca lui neobosită închinată sportului.

..Paginile scrise ale „Istoriei" lui Loukota-baci cresc zi cu zi. Simte că ar putea scrie la nesfîrșit.

— Deseori mă fură amintirile și abia după ce scriu pagini în șir îmi dau seama că îmi depășesc subiectul. „Istoria" mea cuprinde povestea sportului muncitoresc reșițean în lupta cu orînduielile lumii vechi, pentru totdeauna apusă și marșul biruitor al sportului nostru nou. Nădăjduiesc să termin curînd și totuși parcă nu mă îndur să mă gîndesc la un sfîrșit. Cît e de greu să pui punct unei istorii în care ești mereu tentat să nu scapi minunatul mîine.

T. ROIBU
G. IOAN

IN 4 RÎNDURI

Pe marginea unui articol trimis de corespondentul Gh. Dobrescu, în care se arăta că fotbaliștii din Reșița își continuă activitatea pe zăpadă (?!?).

După cum pot toți să vadă,
E un caz destul de rar:
Să joci fotbal pe zăpadă,
Cînd a nins doar... în ziar!

ALEXANDRU FRIEDMANN
șofer la Combinatul Metalurgic Reșița

Varietăți

Contravenientul Cisowski — achitat!...

Thadée Cisowski, centrul înaintaș al echipei pariziene Racing Club, nu observase probabil semnul de circulație indicînd „parcarea interzisă", cînd își opri mașina la marginea trotuarului. La întoarcere, deschizînd portiera, văzu pe perna din fața volanului un bilețel împăturit cu grijă. Desfăcînd hîrtia, Cisowski citi următoarele:

„Ați merita să plătiți amenda pentru contravenție, dar vă dau ocazia să vă reabilitați. Sînt suporter al echipei Racing și dacă în meciul de mîine dv. personal veți marca două goluri, voi anula procesul-verbal de contravenție.

Agent de circulație,
F. Dubois".

A doua zi, Racingul juca în compania echipei Sochaux. Și în deosebită vervă de joc, atacul parizienilor marcă nu mai puțin de 8 goluri în poarta adversarilor. „Reabilitarea" lui Cisowski nu era însă completă, fiindcă temutul centru atacant (al doilea în clasamentul golgeterilor diviziei franceze, după Fontaine) nu marcase în acel meci decît un singur gol...

Și totuși, trecînd în dimineața următoare pe aceeași stradă, agentul de la intersecție îl salută cu mîna la chipiu, strigîndu-i vesel:

— E-n regulă!... 8—0 anulează în mod automat contravenția!...

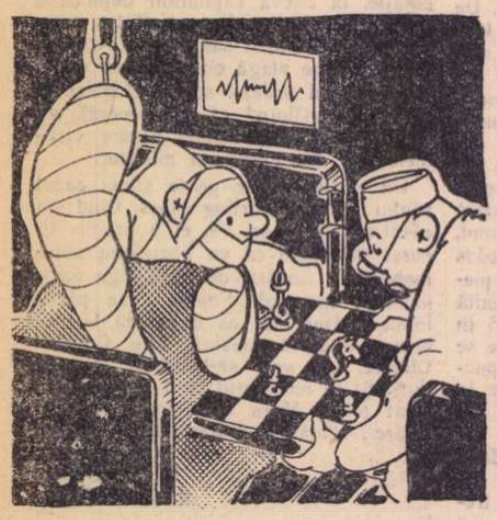

ȘAHISTE

— *Doctore, poziția d-tale e foarte dificilă...*

(Din „Krokodil")

Aparate științifice în slujba sportului

Întîmplarea s-a petrecut prin luna mai, anul acesta... Cunoscutul ciclist dinamovist Tache Petre nu mai reușea să realizeze performanțe pe măsura posibilităților sale, deși el se pregătea cu aceeași conștiinciozitate. Surprins, antrenorul secției de ciclism, M. Mihăilescu, a cerut sprijinul cabinetului metodic, de pe lîngă cabinetul medical al clubului sportiv „Dinamo".

Deși încă în fază de experimentare, cabinetul a preluat cazul, supunînd pe sportivul respectiv unei întregi game de examene, cu ajutorul unor aparate, concepute și construite în țara noastră.

Iată-l pe Tache Petre în analiza **„Impedanțemetrului"**. Cu ajutorul acestui aparat, realizat de ing. M. Demetrescu și dr. Al. Partheniu, i s-a putut „măsura" starea de oboseală nervoasă, prin impulsurile pe care creierul le transmite la periferia organismului și pe care impedanțemetrul le înregistrează fidel. Apoi, cu ajutorul **„Pragului de fosfeu"** aparat construit după concepția prof. Krestovnikov (U.R.S.S.), s-a precizat gradul de oboseală a centrilor vizuali. După aceea, prof. N. Petrescu, șeful cabinetului metodic, printr-o electrocardiogramă redusă a stabilit indicii probelor funcționale: forța de împingere a picioarelor, regularitatea și, totodată, curenții electrici ai mușchilor. Cu ajutorul **„Dinamografului"** — aparat construit de prof. N. Petrescu — a fost indicat cu rigurozitate gradul în care obosesc mușchii mîinilor și ai picioarelor. Insfîrșit, ciclistul Tache Petre a făcut cunoștință și cu „Steriotipimetrul". Acest aparat, realizat tot de către prof. N. Petrescu, funcționînd cu aer comprimat, înregistrează pe o bandă de hîrtie forța și viteza mișcărilor sportivului.

Observațiile culese pe parcurs au alcătuit un material complex și amănunțit, verificat științific, cu date noi, asupra stării fizicopsihice în care se găsea în acel moment „eroul" întîmplării noastre. Material care studiat de medic și antrenor a prilejuit acestora cunoașterea capacității sportivului. Avînd diagnosticul stabilit, căile de îndreptare se puteau afla lesne. Ceea ce, de altfel, s-a și întîmplat... Rezultatul? Peste puțin timp, în luna august, ciclistul Tache Petre și-a revenit complet — performanțele sale îmbunătățindu-se continuu. Astfel, a ajuns la realizarea țelului atît de mult dorit de orice sportiv: realizarea normei preolimpice.

Dinamovistul Vasile Anghel își „măsoară" forța piciorului

Acesta a fost un caz. Destul de edificator ca să oglindească utilitatea practică a cabinetului metodic, care, deși în fază experimentală, pe lîngă cercetări dă și o serie de rezolvări menite să ajute antrenorilor să afle cauzele care frînează mersul ascendent în activitatea de performanță a unor sportivi.

Este demn de subliniat sprijinul pe care conducerea clubului sportiv „Dinamo" îl acordă în această direcție. Deși la începutul ei, activitatea desfășurată pînă în prezent de cabinetul metodic dovedește odată în plus, că în țara noastră mișcarea de cultură fizică și sport se bucură de prețuire și grijă, nefiind neglijat nici unul din aspectele care pot contribui la ridicarea capacității de lucru a sportivului.

S. M.

POȘTA magazin

IULIAN DALIDIS, CRAIOVA. — 1) În cadrul campionatului mondial de baschet ce s-a ținut în ianuarie, la Santiago de Chile, reprezentativa masculină a U.R.S.S. a întrecut echipa S.U.A. cu scorul de 62—37 (25—14). 2) Alexandrescu, centrul înaintaș al echipei C.C.A., a împlinit în august 31 ani. A debutat în echipa de pitici a clubului Juventus — Petrolul de azi. El este angajat civil la M.F.A.

VASILE SABOU, ORADEA. — Baschetbaliștii Hoffman I și Hoffman II, care au jucat pînă în primăvară la echipa Dinamo-Oradea, activează acum la Știința Craiova, fruntașa seriei I a campionatului categoriei B. Ei sînt studenți în anul I la Institutul Agronomic din Craiova. Le puteți scrie pe această adresă.

DANIEL BIZIM, BUCUREȘTI. — 1) Hocheistul Mihai Flamaropol îndeplinește acum funcția de antrenor la Uniunea asociațiilor studențești din România. — 2) Nu există nici o legătură de rudenie între Tătaru (C.C.A.) și Tătaru (Corvinul Hunedoara).

VASILE R. DUMITRU, T.-MAGURELE. — 1) Ați... pierdut: la campionatul mondial de fotbal din 1958 (Suedia) poarta echipei U.R.S.S. a fost apărată de Iașin și nu de Raznski. Vă amintim, de altfel, că, potrivit aprecierilor tuturor cronicarilor sportivi prezenți la campionate — părerile lor au apărut și în „Sportul popular" — Iașin a fost cel mai bun portar, alături de nord-irlandezul Gregg.

DUMITRU UNGUREANU, CÎMPINA. — 1) „Într-un meci de fotbal, un jucător șutează la poartă și mingea e gata să intre în poartă. Un apărător atinge mingea cu mîna, dar ea intră totuși în poartă. Se acordă gol sau lovitură de la 11 metri?" Problema ridicată de dv. e foarte simplă: aplicînd legea avantajului, arbitrul va acorda gol. — 2) Jucătorul Ungureanu de la C.S.M.S. Iași este fiul antrenorului Ungureanu de la aceeași echipă. — 3) Cîmpina n-a avut niciodată o echipă de fotbal în categoria A. Asta nu înseamnă că nu poate avea cît de curînd. Totul depinde de sîrguința fotbaliștilor din orașul dv. Dar te poți afirma foarte bine și în cadrul categoriei B. Nu... literele contează atîta, cît jocul pe care îl practică fotbaliștii dv.!

MARIN GRĂDINARU, CURTEA DE ARGEȘ. — 1) Crișnic, portarul Jiului Petroșani, va împlini 35 de ani în mai. 2) U.T.A. a cîștigat de două ori Cupa R.P.R. la fotbal. Prima oară în ediția 1947—1948, a doua oară în ediția 1953—1954.

ION POȘTAȘUL

Redacția și administrația: București str. Vasile Conta nr. 16 telefon 11.10.05, interurban 72. Nr. 1—2 STAS 3452 Intreprinderea Poligrafică Nr. 2. str. Brezoianu Nr. 23—25 Abonamentele se fac la oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprindere.